

(utan bilder)

- ▀ Rukia Nantale
- ▀ Benjamin Mitchell
- ▀ Nahide Büsra Ertekin
- ▀ turkiska
- ▀ nivå 5

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
Erlämnande 3.0 Internasjonal Licens.
[https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed(sv))

Sverige.

Denna saga kommer från African Storybook (afrikanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Översatt av: Nahide Büsra Ertekin
Illustrerad av: Benjamin Mitchell
Skriven av: Rukia Nantale

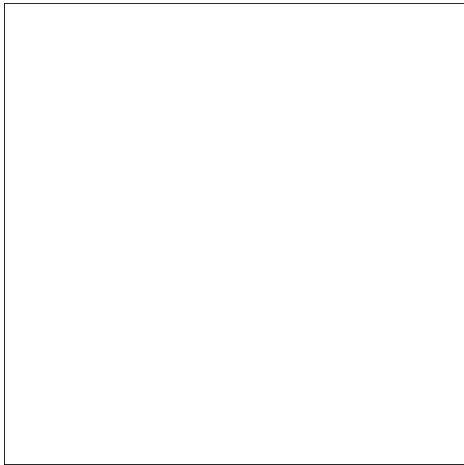
Simbegwiré

berattelser.se

Sagor för barn på svenska

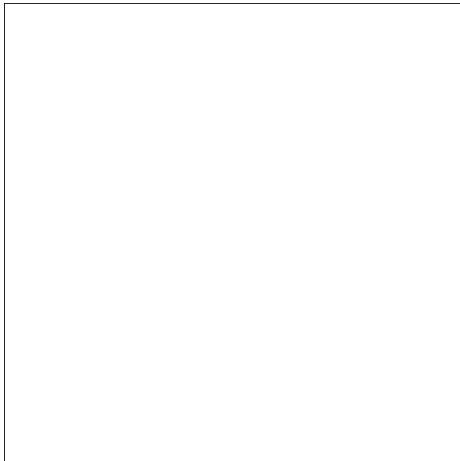

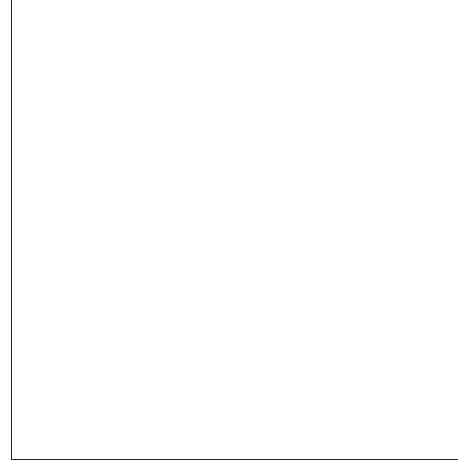
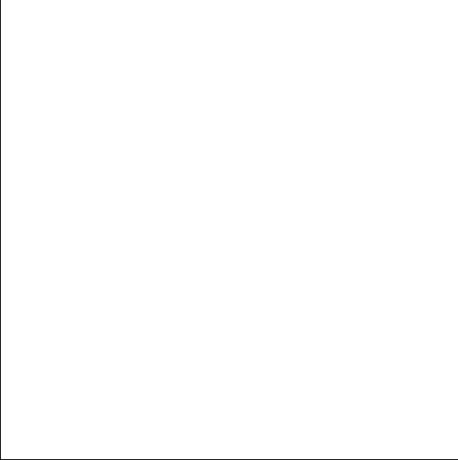
Simbegwiré

Simbegwire annesi öldüğü zaman çok üzüldü. Simbegwire'ın babası, kızıyla ilgilenmek için elinden gelenin en iyisini yaptı. Zamanla, Simbegwire'ın annesi olmadan da mutlu olmayı öğrendiler. Her sabah oturdular ve önlerindeki gün hakkında konuşlardır. Her akşam, birlikte akşam yemeği hazırladılar. Bulaşıkları beraberce yıkadıktan sonra, Simbegwire'ın babası ona ev ödevlerinde yardım etti.

Bir gün, Simbegwile'in babası normalden geç geldi
eve. "Neredesin göcüğüm?" diye seseendi.
Simbegwile babasına koştu. Babasının bir kadının
elini tuttuğuunu görünce, olduğu yerde hareketsiz
dardı. "Seni özel biriyile tanıştırmak istiyorum,"
göcüğüm. Bu Anita", dedi babası gülümseyerek.

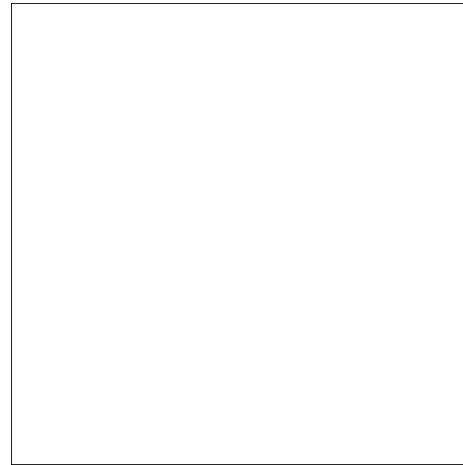

"Merhaba Simbegwire, baban bana senin hakkında çok şey anlattı," dedi Anita. Ama gülümsemiyor veya Simbegwire'ın elini tutmuyordu. Simbegwire'in babası mutlu ve heyecanlıydı. Üçünün birlikte yaşayacağını, ve hayatlarının nasıl güzel olacağını anlatıyordu. "Çocuğum, umarım ki Anita'yı annen olarak kabul edersin," dedi babası.

Bir sonraki hafta, Anita, Simbegwire'ı, halası ve kuzenleriyle birlikte eve yemeğe davet etti. Büyük bir ziyafetti! Anita Simbegwire'ın sevdiği tüm yiyecekleri hazırlamıştı, ve herkes doyana kadar yedi. Ardından, yetişkinler konuşurlarken, çocukların oyun oynadılar. Simbegwire mutlu ve cesur hissetti. Yakın, çok yakın bir zamanda babası ve üvey annesi ile birlikte yaşamak için eve geri dönmeye karar verdi.

Babası onu her gün ziynet etti. Uzun zaman sonra, babası Anita ile birlikte geldi. Anita, Simbegwir'e, in ellerine uzandi. „Çok üzgünüm afaklık. Ben hataliydim.” diye ağladı. „Tekrar deneme izin verir misin?” Simbegwir'e babasına ve endişeli yuzünde baktı. Ardından, yavaşça ileriye doğru adım attı ve kollarını Anita'ya sardı.

Simbegwir'e, in hayatı değişti. Artık sabahları babası rahatı annesinin ona verdiği renkli battaniyesi idi. O nun tek yemeğinden sonra direkt yatağına gidiyordu. Oluğunu fark edevlerini yapmak için çok yorgun olduyordu. İle birlikte oturmağı iğin zamanı yoktu. Anita ona o kadar fazla ev işleri veryordu ki,aksamları ev etmisi görülmüyordu.

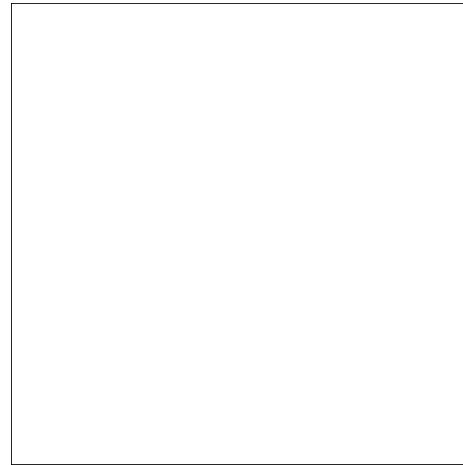

Birkaç ay sonra, Simbegwire'in babası onlara bir süreliğine evden uzaklaşacağını söyledi. "İşimden dolayı seyahat etmem lazım," dedi babası. "Ama biliyorum ki ikiniz birbirinizle ilgilenirsiniz." Simbegwire'in yüzü düştü fakat babası fark etmedi. Anita hiç bir şey söylemedi. O da mutlu değildi.

Simbegwire babasını çok uzaktan gördüğünde, kuzenleriyle birlikte oynuyordu. Belki babası kızgın olabilir diye korktu, o yüzden saklanmak için evin içine koştı. Ama babası kızının yanına gitti ve dedi ki "Simbegwire, sen kendentin için mükemmel bir anne buldun. Seni seven ve anlayan biri. Seninle gurur duyuyor ve seni seviyorum." Onlar, Simbegwire'in istediği kadar halasında kalabileceği konusunda anlaştılar.

Simbegwir'e'inbabası eve donduğú zamana, kizini odasını bos buldu. "Ne oldu Anita?" diye buruk bir yürükle sordu. Kadın, Simbegwir'e'in kağtığıni ağıkladı. "Ben ondan bana saygı duymasını istedim." dedi "Ama belki gök sertrim." Simbegwir'e'inbabası evi terk etti ve akarsu yönünde ilerledi. Kız oğrenmek için, kız kardeşinin koyunne kadar devam etti. Kardeşinin Simbegwir'e'in grubu görevdekiini annesinin battaniyesine sarılıp kendini birakıyordu. Her gece, Simbegwir'e uyumak için doğunu yerkən, Simbegwir'e sadəcə birkaç lokma vuruyordu. Və aksam yemeklerinde, kadın yeməgin bitirməsə, vəya sılkayet edərsə, Anita ona Simbegwir'e için işler dəha da kottuya gitdi. Ev işlərinin

ağlıyordu.

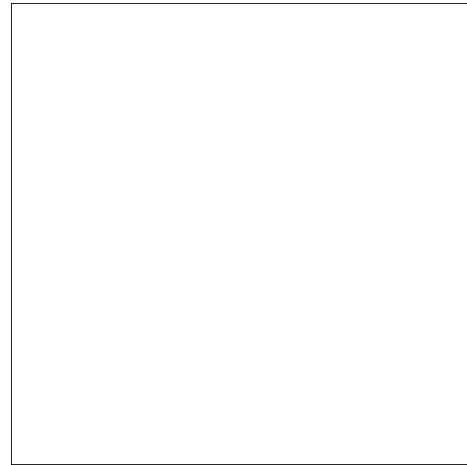
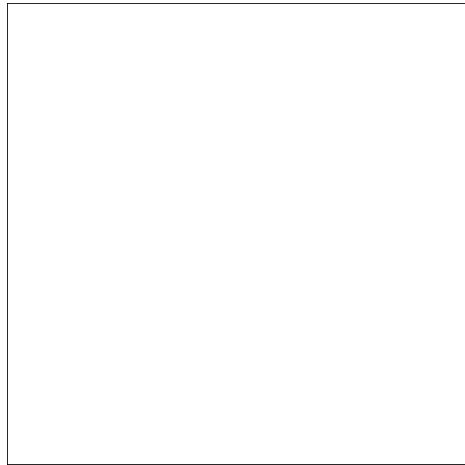

Bir sabah, Simbegwire yataktan kalkmak için geç kaldı. "Seni tembel kız!" diye bağırdı Anita. Simbegwire'ı yatağın dışına çekti. Değerli battaniye bir çiviye takıldı, ve yırtılıp ikiye ayrıldı.

Simbegwire'in halası, çocuğu kendi evine götürdü. Simbegwire'a sıcak yemek verdi, ve onu, annesinin battaniyesiyle birlikte yatağa yatırdı. O gece, Simbegwire uykuya dalarken ağladı. Fakat bunlar rahatlamanın göz yaşlarıydı. O biliyordu ki halası ona bakacaktı.

Bu kadın ağacın içine, yukarı doğru baktı. Kizi ve ellindeki renkli battaniyeyi gordüğü zaman, bağırdı, "Simbegwir'e, erkek kardeşimin göcüğün", Diğer kadın gammışır yıkamayı bıraktı ve Simbegwir'e ağaçtan immesine yardım etti. Halası kükük kizi ayrladığı yolu takip etti.

Simbegwir'e gök uzgundu. Evden kâgmaya karar verdi. Annesinin battaniyesini parçalarını aldı, biraz yemek paketledi, ve evden ayrıldı. Babasının ayrladığı yolu takip etti.

Akşam olduğu zaman, akarsuyun yanındaki uzun bir ağaç'a tırmandı, ve kendi için dalların arasında bir yatak yaptı. Uykuya dalarken şarkısı söyledi: "Anne, aanne, aanne, beni bıraktın. Beni bıraktın ve bir daha hiç geri dönmedin. Babam artık beni sevmiyor. Anne, ne zaman geri dönüyorsun? Beni bıraktın."

Ertesi sabah, Simbegwire şarkısını tekrar söyledi. Kadınlar, kıyafetlerini yıkamak için akarsuya geldiklerinde, uzun ağaçtan gelen üzgülü şarkısını duydu. Onlar, sadece rüzgarın yapraklarını salladığını düşündüler, ve işlerine devam ettiler. Ama kadınlardan biri şarkısını çok dikkatlice dinledi.